

ՍՈՒՐԲ ԱԹՈՌՈՅՍ

ԿԻՒԼՊԵՆԿԵԱՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԸ

1948ի Հրէական եւ Արաբական կռիւներու առնէն, Երուսաղէմի Հին Քաղաքը եւ թարկուեցաւ ծանր ու մրակոծութեան, եւ եղաւ Ս. Երկրի ամենէն աւելի վնասուող քաղաքներէն մին: Ս. Յակոբեանց Մայրավանքը որ աշխարհագրական դիրքով կը գտնուի Հրէական թաղին կից, ունեցաւ թէ մարդկային եւ թէ նիւթական մեծ վնասներ: Սոցոր ուումբէ մը կիսովին վնասուեցաւ Ս. Էջմիածնի տանիքը, Պատրիարքարանի եւ Ս. Թարգմանչաց Վարժարանի տանիքները, ինչպէս նաեւ Կիւլպէնկեան Մատենադարանը:

Սուրբ Արուոյս Կիւլպէնկեան Մատենադարանը՝ նորոգութեան առաջ:

Մատենադարանին առջևի բակին մէջ երեք մեծկակ ուումբեր ինկած ըլլալով եւ չորրորդ մըն ալ պատին հանդիպած ըլլալով, երկաթեայ մուտքի դուռը ծակծկուած էր ամբողջովին. արեւելեան կողմի դրան աջ կողմի երկու պատուհանները խորտակուած՝ ու քարաշէն ամուր պատը քանդուած էր. իսկ ֆօնիւնները կոտորուած, փեղկերը խախտած ու շէնքին բոլոր ապակիները կոտորած էին: Ուրիշ ուումբ մըն ալ արեւմտեան կող-

մէն ուղղակի պատուհանի երկաթեայ վանդակը խորտակելով՝ ներս մտած ու ջախջախած էր հոն գտնուող բոլոր ապակեայ դարակները և ցուցափեղկերը վլասելով անոնց մէջ գտնուող թանկագին առարկաները:

1948 Հոկտ.ի 23ին, տեղեկագրով մը, երջանկայիշատակ Տ. Կիրեղ Ս. Պատրիարք դիմած էր Ս. Աթոռոյս մեծ բարերար Վսեմ. Տիար Գալուստ Կիւլպէնկեանին, տեղեկացնելով ընդհանրապէս Ս. Աթոռին նիւթական վլասները և մասնաւորաբար Կիւլպէնկեան Մատենադարանի գեղեցիկ շէնքին վլասները, կցելով բանդուած մասերուն լուսանկարները: 1948էն ի վեր թէև մասնակի նորոգութիւններ եղան, այսուհանդերձ հիմնական նորոգութիւն մը չէր եղած, մեր տնտեսական նեղ կացութեան բերումով:

Սուրբ Արթուրոյս Կիւլպէնկեան Մատենադարանը՝ նորոգութենէն վերջ:

1952ին, Վսեմ. Տիար Գալուստ Կիւլպէնկեանի ներկայացուցիչ Մեծայարգ Տիար Նուպար Էրսէրճեան իր տիկնոջ հետ Քիրքուր եկած էր, բարիւղի բացման արարողութեան մը ներկայացնելու համար Վսեմ. Տիար Գ. Կիւլպէնկեանը, այդ առիթով Նոյեմբեր 21ին այցելեց նաև Ս. Աթոռ, յանձնարարութեամբ Վսեմ. Բարերարին մօտէն տեղեկանալու համար մեր վիճակին որուն բարելաւումը տեւական մտահոգութիւններէն մին եղած է Ազգին այս մեծ գաւկին: Արդարև Ս. Յակոբեանց Վանքը յընդհանուրն միշտ ալ մեր Բարերարին գուրգուրանքին առարկան եղած է:

Պրն. Էրսէրճեան այցելելով Մատենադարան, վերահասու եղաւ վլասներուն և խոստացաւ տեղեկացնել սոյն ցաւառիթ պարագան մեր Բարերարին: Ան 1953 Ապրիլ 20ի իր մէկ նամակով կը տեղեկացնէր թէ Վսեմ. Տիար Գալուստ Կիւլպէնկեան սկզբուն-

քով համաձայն է նորոգութիւններու : Շինութեանց երկու յանձնակատարներու գնահատումով ծախուց ընդհանուր հաշիւը կ'ըլլար Տինար Յորդանանեան 1.550: Պրն. Էրսէրեան 7 Յունուարի նամակով սոյն գումարին մեր տրամադրութեան տակ դրուիլը կը հաղորդէր: Անմիջապէս ձեռնարկուեցաւ տանիքի շինութեան, ապա պատերու եւ փեղկերու նորոգութեանց: Անցեալ տարուայ Մայիսին Կիւլպէնկեան Մատենադարանի շէնքը թէ արտաքնապէս եւ թէ ներքնապէս բոլորովին նոր շէնքի մը կերպարանքը առաւ:

Այս բարեբաստիկ առիթով, մեր մեծ Բարերարին ուղղուած մեր շնորհակալական եւ երախտագիտական զգացումներուն կը միացնենք նաեւ բոլոր այն երիտասարդ սերունդներուն զգացումները որոնք այս ազգապարժան եւ լոյսի տունէն ներս կը մտնեն հոնկէ առնելու իրենց մտքին հիւթը, շինելու համար իրենց մեղքը, աւելցնելով բան մը ազգային մշակոյթին վրայ:

Այս տարի Վսեմ. Բարերարէն, Կիւլպէնկեան Մատենադարանի Տեսչութիւնը ստացած է նաեւ 16 հատոր համայնագիտարանի նոր շարք մը, ինչպէս նաեւ զօրձնական գիտելիքներու 6 հատոր նոր շարք մը:

Վանքին ուրիշ վլասաներուն համար մեր մեծ Բարերարը ղրկած էր 700 ոսկիի ուրիշ օժանդակութիւն մը, որով կարելի եղաւ նորոգել ժառանգաւորաց Վարժարանի վլասուած մասերը, ձեմարանի պատուհաններն ու ապակիները, Էջմիածնայ Եկեղեցիին տանիքն ու պատուհանները եւ Պատրիարքարանի մուտքի սրահին տանիքը:

Այս բոլորին համար անգամ մը եւս մեր խորունկ շնորհակալութիւնները Վսեմ. Բարերարին որուն արեւշատութեան համար կ'աղօթենք ու կը կրկնենք «Երանի որ ունիցի յիշատակ ի Սիոն»:

Տեսուչ Ս. Աթոռոյ Կիւլպէնկեան Մատենադարանին

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՎՐԴ. ԱՐՐԱՀԱՄԵԱՆ

